

Bilanțul putea fi de două ori mai bogat...

Regiunea minieră a Văii Jiului aduce o contribuție însemnată la îmbogățirea palmaresului sportului de masă și al celui de performanță din țara noastră. Acest adevăr l-a confirmat și bilanțul prezentat la recenta conferință a Clubului sportiv orășenesc Petroșeni. Cele 56 de asociații sportive au angrenat în anul 1966 aproape 12 000 de participanți în întrecerile spartachiadei de vară, peste 13 000 în cele 150 de concursuri culturale-sportive, 26 000 în 270 de acțiuni turistice. Numărul purtătorilor Insignei de polisportiv a crescut cu 6 000. În virful piramidei sportului de performanță, al cărei fundament îl asigură 278 de secții cu 2 600 de sportivi legitimați, prezența nu este singulară. Se află aici rugbiul, handbalul, fotbalul și navomodelismul. Multe nume de sportivi se bucură de circulație. Citeva: Petru Libardi (component al lotului olimpic de fotbal), Petru Hristovici (din echipa campioană europeană la bob de 4 persoane), Maria Domșa și Francisc Cosma (selecționați în loturile de tineret ale țării la handbal), Valeriu Sabău (membru al lotului național de rugbi), Maria Pometescu și Margareta Nemeș (din lotul național de junioare la atletism), Florian Moț (lotul național de juniori la lupte). Darea de seamă (prezentată de președintele C.S.O. Petroșeni, Aurel Slăbiș) și participanții la discuții au apreciat că această salbă de succese este, totuși, puțin strălucitoare, întrucât ea nu reflectă decât parțial adevăratele posibilități ale sportului din Valea Jiului. De pildă, s-a afirmat că bilanțul la capitolul pozitiv putea să fie, fără exagerare, de două ori mai bogat. Dar preocuparea pentru cuprinderea unor mase cit mai largi în practicarea exercițiilor fizice, a turismului, a diferitelor sporturi, pentru îmbunătățirea selecției și a metodelor antrenamentelor în sportul de performanță, nu a fost intensă, decît pe ici, pe colo. În Valea Jiului s-au înălțat numeroase blocuri de locuințe, a crescut vertiginos populația în pantalonii scurți și în rochițe, dar modernele cvartale așteaptă încă gropile cu nisip și porturile de gimnastică. Munții Paringului sînt insuficient culeși, iar atletismul bate pasul pe loc deoarece este încă primit în puține locuri pe ușa principală. Poate, doar, la Școala profesională din Lupeni.

Planul de măsuri pentru continuarea dezvoltării sportului de masă și de performanță a fost adoptat în unanimitate. Dacă va fi realizat în întregime înseamnă că la viitoarea conferință orășenescă salba de succese va fi mai strălucitoare.

Dar, cu această previziune nu

putem, totuși, să ne încheiem rîndurile despre conferința Clubului sportiv orășenesc Petroșeni. Mai sînt cîteva lucruri de spus. Iată-le, extrase din darea de seamă — citită poate prea repede — și din cuvîntul participanților la discuții. Darea de seamă: „Secția de atletism Jiul este consolidată... „Secția de atletism Jiul are rezultate de valoare inoventivă... „Goana după rezultatele imediate a dăunat secției de popice Paringul Lonea... „Popicarii de la Paringul Lonea și-au cucerit stima și simpatia publicului spectator... „Documentele de planificare au fost folosite judicios de antrenorul de lupte Gheorghe Pop... „Antrenorul Gheorghe Pop nu a asigurat o instruire la nivelul cerințelor... „Comisia orășenescă de atletism, cu toată munca bună desfășurată, nu a reușit să-și aducă aportul în înviorarea secțiilor de atletism... „Activitatea celor 3 secții de box nominalizate prin planul de măsură în anul 1965 a fost mult înviorată dar, datorită lipsei de cadre calificate, secția asociației sportive Minerul Vulcan și-a întreris activitatea, iar aceea a asociației Jiul Petroșeni a fost sporadică. Singura secție cu activitate constantă a fost Minerul Lupeni. (Cum s-ar zice: cei patru evangheliști sînt trei: Luca și Matei) „Concursurile de orientare turistică au stat în permanență în atenția organului nostru... Din discuții: FELICIA NECȘA: „C.S.O. Petroșeni nu sprijină concursurile de orientare turistică. De aceea numărul participanților este foarte mic. ANDREI ANGER: „Stăm slab cu atletismul pentru că nu găsim forme de a atrage tineretul spre acest sport. Antrenorul Bela Karoli a abandonat atletismul în favoarea handbalului. TEODOR MOCUȚA: „Nu putem pretinde performanțe înalte cită vreme neglijăm miile de copii. ELISEU GHISIU: „Darea de seamă nu a pomenit nimic de activitățile noi din Lupeni, de cele două patinoare pline de copii. CORNEL TIMPEA: „În darea de seamă nu s-a amintit de ansamblurile de gimnastică ale Școlii profesionale din Lupeni, pregătite de prof. Mihai Golubov, atît de apreciate în Valea Jiului... Aceste neconcordanțe, prezentate mai sus, ne conduc la părerea că unii dintre membrii Consiliului C.S.O. Petroșeni nu prea cunoșteau toate problemele cînd au alcătuit darea de seamă. Sau, dacă le cunoșteau, atunci mai mult din... auzite, decît din văzute. Ar fi bine să nu se mai întimplă!

HORIA CRISTEA

Din concursul „Sport și poezie“

Premiul II:

TRICOUL

lubiile nu mor — La vîrsta gravă,
Cei ce-au iubit se-ntorc la vechi nimicuri
— Cosește strînse-n frunte, roze plicuri —
Și-și amintesc de-o tinerețe bravă!

Am, ca sportiv, și eu, asemeni ticuri,
Mă-ntorc duos, adesea, cu zăbăvă,
La panoplia mea din timp de slavă:
Plachete, cupe, steme-n borangicuri!...

Dar cel mai mult mă-nvolbură-n orgolii
Tricoul vechi, mitraliat de molii,
Mi-mpărtășește, încă, peste vreme,

Un suflu proaspăt: parcă mai aștept
Pe stadion disputele supreme,
Cu-acest tricou împletit pe piept!

TUDOR GEORGE

Mențiune:

DISCOBOLUL

L-a cumpănit încet cu mîna dreaptă,
Fiorii să-ntilnească-n palma stîngă,
La piept l-a ridicat, aproape, lîngă
Bătaia caldă. O secundă-așteaptă,

Zimbește unui vis ce-l simte-aproape,
Dezdoie brațul, cîntînd balansul,
Mărunt, cu pași roți începe dansul,
Născînd ca lebăda inelele pe ape.

Nălucă, discul urcă și coboară,
Pîndind să prindă pinzele în aer.
Caută capul firului din caer,
Scăpat, să taie drumul prima oară.

O clipă, două, trei, de încordare,
Ruplură-apoi, de satelit terestru
Cu zborul lung... Omu'-a rămas cu restul
De lacrimi vii și boabe de sudoare.

OCTAVIAN MUȘAT

Insigna de polisportiv

PRIMI PURTĂTORI PE '67

● Asociațiile sportive din comunele și satele raionului Bîrlad au acordat în ultimul timp o mai mare atenție organizării concursurilor pentru trecerea normelor Insignei de polisportiv. Ca urmare a acestei preocupări au apărut și primii purtători pe anul 1967 (54 la Tulcani, cite 41 la Mălușteni și Scăieni și 25 la Ciocani).

Folosind timpul prielnic pentru schii, asociațiile sportive din raionul Bîrlad au organizat mai multe concursuri pentru îndeplinirea acestor norme înscrisă în regulament.

S. ELIADE — cosp.

● Rodnica colaborare dintre Consiliul asociației sportive Metalul Satu Mare și comitetul U.T.C. din întreprindere, privind organizarea concursurilor pentru trecerea normelor Insignei de poli-

sportiv, s-a soldat cu 162 de noi purtători gradul I. Și lucrurile nu s-au oprit aci. În ultimul timp alți 150 de tineri au fost atrași în concursurile pentru cucerirea insignei.

Z. COVACI — cosp.

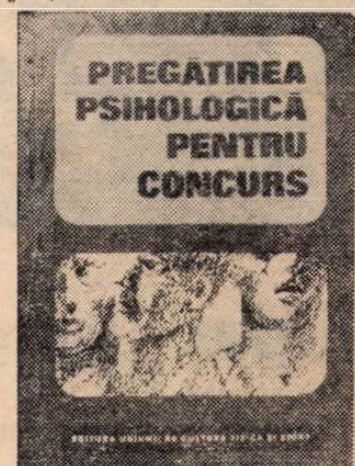
● Peste 2 000 de elevi și elevițe din școlile orașului și raionului Sibiu vor intra foarte curînd în posesia Insignei de polisportiv. Datorită unei strînse colaborări între Consiliul raional U.C.F.S. Sibiu și secția de învățămînt, în școlile din oraș și raion se acordă multă atenție trecerii normelor Insignei de polisportiv, urmîndu-se totodată descoperirea unor elemente talentate în diferite ramuri de sport.

D. SOLOMEI — cosp.

„Pregătirea psihologică pentru concurs“

de conf. univ. MIHAI EPURAN

După apariția — în 1964 — a lucrării „Pregătirea psihologică a sportivului“ conf. univ. Mihai Epuran ne oferă în acest an, tot în Editura U.C.F.S., o nouă lucrare intitulată „Pregătirea psihologică pentru concurs“. În metodologia antrenamentului sportiv, factorul psihologic este utilizat din ce în ce mai mult în pregătire, alături de ceilalți factori bine cunoscuți, fizic, tehnic, tactic și teoretic. Antrenamentul sportiv se impune astăzi ca un proces de pregătire stadiu cu sarcini instructiv-educative specifice pentru copii, juniori, tineret și seniori, aparînd în cadrul său un element de bază și anume „conștientizarea antrenamentului“ în

care sportivul poate și trebuie să devină foarte activ și creator, alături de antrenorul său.

Lucrarea la care ne referim localizează de data aceasta pregătirea psihologică pentru concurs.

În primul capitol, autorul precizează raportul dintre pregătirea psihologică pentru concurs și pregătirea psihologică sportivă, în general, din care reiese clar că psihologia sportivă este o ramură de sine stătătoare a psihologiei. Astfel, pregătirea psihologică pentru concurs apare ca o latură a psihologiei sportive, alături de pregătirea psihologică de bază și de pregătirea psihologică specifică, de ramură.

De departe de a diminua importanța celorlalte capitole, totuși „pregătirea psihologică pentru concurs“ prîvită sub aspectul „stării specifice de preparare“ este capitolul cel mai important al lucrării.

Prezentate ca noutăți interesante și utile sînt și capitolele: sugestia și hipnoza, relaxarea fizică și antrenamentul autogen, psihopatologia precompetițională și psihofarmacoterapia. Trebuie scoasă în evidență bogăția și varietatea bibliografiei consultate, dar mai ales modul critic de prezentare a diferiților autori în tratarea anumitor probleme specifice.

„Pregătirea psihologică pentru concurs“ este o carte care nu trebuie să lipsească din biblioteca fiecărui profesor, antrenor, instructor și sportiv. Cunoștințele acumulate după lectură cărții, îmbinate cu experiența practică, vor putea aduce clarificări esențiale asupra factorului celui mai puțin fundamentat din antrenamentul sportiv — cel psihologic.

TEODORA PREDESCU
asistentă I.C.F.

alb și negru

Niciodată pe... tușă!

Gheorghe Oanță joacă fotbal la „Carpați“ Sinaia. Este căpitanul și „sufletul“ echipei. Bun tehnician, șuter de precizie și, mai ales, excelent coordonator, el este preferatul „tribunei“. Mai este însă ceva. O frumoasă performanță care l-a adus respectul unanım al iubitorilor de sport din Sinaia. În cei douăzeci de ani de activitate fotbalistică, Gheorghe Oanță nu a fost niciodată eliminat de pe teren. N-a primit nici măcar un avertisment!

Cînd te gîndești că alți fotbaliști, după numai un

an-doi de activitate au și pierdut socoteala etapelor în care au stat pe tușă...

S. O. S.!

La stația de radiorecepție a rubricii noastre a sosit, pe calea undelor, un mesaj îngrijorător. Un adevărat S.O.S.! N-a fost lansat de pe vreun vas în pericol de naufragiu, nici de vreun Robinson modern sau de niște exploratori, rătăciți între ghețuri. El ne-a parvenit doar de la 60 de km depărtare, din inima Ploieștilui, de la sediul Radioclubului regional.

În ciuda bunului renume de care se bucură acest radioclub, a celor 17 diplome interne și internaționale cucerite, în ciuda nu-

meroaselor legături stabilite cu radioamatori din peste 100 de țări, el se află instalat într-un imobil insalubru, în condiții total necorespunzătoare.

Radioclubul posedă două camere în care se predau lecții, se fac antrenamente, se află un birou, un atelier și o... magazie, cu materiale în valoare de peste o jumătate de milion de lei.

Radioamatorii ploieșteni se încălzesc acum, în aceste zile destul de geroase, cu un godin adus de acasă de unul dintre ei și cu... speranța că tovarășii de la Sfatul popular își vor aminti de Decretul nr. 135 din martie 1962, care prevede obligativitatea asigurării unui spațiu și a unor condiții corespunzătoare

pentru o bună funcționare. La rîndul nostru, lansăm un S.O.S. și trecem pe receptie!

Cu și fără decizie...

Cu decizia numărul 679, din anul 1956, Sfatul popular al comunei Jelna, din raionul Bistrița, a dat în folosință definitivă asociației sportive „Scinteia“ un teren pe care s-a amenajat o frumoasă bază sportivă.

Recent, fără nici o... decizie, același sfat popular a transformat terenul de sport în... stîină, aducînd aici vreo 400 de mioare și nu știm cîți ciini ciobănești.

Noi zicem că a cam făcut-o de... oaie!

Foto ghicitoare

Eram dispuși să acordăm un premiu-surpriză celor care ne-ar fi dat răspunsul exact la întrebarea: „Ce face acest luptător din

grupa de copii și juniori a clubului Rapid?“

Am renunțat apoi, dîndu-ne seama că premiul l-ar fi luat în mod precis biroul secției de lupte a clubului Rapid. (Și nu l-ar fi meritat). Pentru că to-

varășii de aici sînt singurii în măsură să știe că acest sportiv încearcă (din păcate fără succes) să... cîrpească prelața zdrențuită care ar trebui să acopere saltelele de lupte. Și tot to-

Rubrică redactată de: VALERIU CHIOSE și DAN GĂRLEȘTEANU după scrisorile corespondenților noștri

Foto: V. Bageac